

فصل سوم

کانه آرایی مواد اولیه سرامیکی

هدف‌های رفتاری : از فراگیر انتظار می‌رود که در پایان این فصل بتواند :

- ۱- اهمیت حفظ محیط زیست را توضیح دهد.
- ۲- روش‌های بهره‌برداری صحیح از معادن را بیان کند.
- ۳- دلیل شستشوی کائولین را توضیح دهد.
- ۴- مراحل مختلف شستشوی کائولین به روش تر را توضیح دهد.
- ۵- معایب شستشوی کائولین به روش تر را بیان کند.
- ۶- اصول کلی روش جداسازی با هیدروسیکلون را توضیح دهد.
- ۷- نحوه‌ی حذف کربنات کلسیم و نمک‌های محلول را توضیح دهد.
- ۸- معدن کاری و کانه آرایی فلدسپارها را توضیح دهد.
- ۹- معدن کاری و کانه آرایی سیلیس را شرح دهد.

مقدمه

حتماً از رسانه‌های گروهی درباره‌ی محیط زیست و حفاظت آن اطلاعاتی کسب کرده‌اید. آیا تا به حال از خود پرسیده‌اید که محیط زیست انسان دارای چه اهمیت و ارزشی است که باید به طور جدی از آن حفاظت کرد؟

پس از آنکه جوامع بشری از لحاظ صنعتی به سرعت رُشد کردند، انسان در بی کسب آرامش و رفاه بیشتر در امر زندگی خود با معضلات غیرقابل پیش‌بینی مواجه شده است. معضل آلودگی محیط زیست به علت تخلیه پس‌آب‌ها، فاضلاب و دود حاصل از احتراق سوخت‌های صنعتی در آتمسفر زمین و ... باعث خطرات جدی در ادامه‌ی حیات بر روی زمین شده است. یکی از این خطرات، سوراخ‌شدن و گسیختگی لایه‌ی محافظ اُزون در آتمسفر زمین است که مدت زمانی است فکر دانشمندان را به خود مشغول کرده و هر از چند مدتی اخباری از آن در رسانه‌های گروهی به اطلاع همگان می‌رسد.

صناعع مختلف می‌توانند اثرات متفاوتی بر محیط زیست داشته باشند.

به عنوان مثال : صنایع هسته‌ای که سوخت آن‌ها از شکافت هسته‌ی مواد رادیواکتیو تأمین می‌شود، در صورتی که به هر نحوی دچار اشکال شوند، متأسفانه خسارات جبران ناپذیری بر محیط زیست وارد خواهد ساخت و یا صنایعی همچون صنایع شیمیابی که روزانه مقدار زیادی پس‌آب سمی خطرناک تولید می‌کنند، شدیداً محیط زیست را تهدید می‌کنند، به نحوی که سالیانه مقدار قابل ملاحظه‌ای از موجودات آبزی به علت نفوذ این مواد سمی به آب‌های رودخانه‌ها و یا دریاها از بین می‌روند، و همچنین قابلیت این گونه محیط‌ها برای رشد و نمو جانداران نیز از بین می‌رود.

در صورتی که احداث هر واحد صنعتی در هر نقطه از جهان معادل از بین رفتن و آلوده شدن محیط زیست آن محل شود، به دلیل گسترش واحدهای صنعتی، خطر انعدام محیط زیست بیش از پیش خود را می‌نمایاند. پس لازم است در کنار احداث هر واحد صنعتی، مسائل آلودگی محیط زیست به نحو مطلوبی مورد مطالعه قرار گیرد و روش‌های حفاظت محیط زیست همگام با احداث آن واحد، مدد نظر قرار گیرد. براساس این مطلب است که دولت‌های مختلف برای احداث هر نوع واحد صنعتی، به تناسب آلودگی‌هایی که آن واحد در محیط زیست پیرامون خود پدید می‌آورند، قوانین و مقررات خاصی را در نظر گرفته‌اند. به عبارت دیگر به هنگام تأسیس و بهره‌برداری از یک واحد صنعتی باید مسائل زیست محیطی به گونه‌ای مدد نظر قرار گیرد که آلودگی ایجاد شده توسط این واحد، بیش از حد استاندارد تعیین شده برای این نوع صنعت نباشد.

آلودگی‌های هر صنعت می‌تواند منشأهای مختلف داشته باشد، که عبارتند از :

— مواد اولیه

— محصولات تولیدی

— محصولات تولیدی جانبی

— عملیات تولیدی

۱-۳- آلوده‌کنندگی صنایع سرامیک

عوامل آلوده‌کننده در صنایع سرامیک عبارتند از :

مواد اولیه : تعدادی از مواد اولیه‌ی مورد مصرف وجود دارند که می‌توانند برای کارگران و کسانی که با آن‌ها سروکار دارند، مضر باشند. سیلیس یکی از مواد اولیه مهم است که می‌تواند به سلامت کارگران آسیب برساند.

محصولات تولیدی : محصولات تولیدی در صنعت سرامیک نیز محیط زیست را آلوده می‌کنند. (به علت عدم تجزیه‌ی محصولات سرامیکی در طبیعت مانند شیشه و ...) علاوه بر آن بعضی از ظروف سرامیکی که از سرب در لعاب آن‌ها استفاده می‌شود (لعاب‌های سُربی)، برای

سلامتی مصرف کنندگان آن‌ها مضر است. استانداردهای موجود، استفاده از چنین ظروفی را برای غذاخوردن ممنوع ساخته است.

محصولات تولیدی جانی: گازهای ناشی از احتراق و گردوبغار محصولاتی مانند سیمان، چچ، آهک، باعث آلودگی محیط زیست می‌شود.

عملیات تولیدی: فرایند تولید در صنعت سرامیک می‌تواند برای محیط زیست خطرآفرین باشد. به عنوان مثال: بر اثر معدن کاری روباز این مواد اولیه، ممکن است پوشش گیاهی منطقه از بین بود و یا پس از باطله‌برداری از معدن، اباشت مواد باطله مزاحمت‌هایی ایجاد کند. همچنین در تصفیه و خالص‌سازی فلزسپارها و کوارتز که از فلوتاسیون استفاده می‌شود، مواد شیمیایی به کار رفته در این روش باعث آلودگی خواهد شد.

۲-۳- ارزیابی معادن کائولین

کائولین یک ماده‌ی معدنی است و به طور طبیعی از معدن استخراج می‌شود و باید شرایط استخراج را دارا باشد. در جهان، معادن گوناگونی از کائولین وجود دارد که در میزان ذخیره، کیفیت و عمق ذخیره و ارزش تجاری و کاربردی با هم اختلاف دارند. این وجوده اختلاف، یک بهره‌بردار را برآن می‌دارد که از معدن مورد نظر ارزیابی دقیقی در موارد مختلف داشته باشد. ارزیابی هر معدن از نقطه نظرهای زیر اهمیت دارد:

- میزان ذخیره‌ی معدن: مقدار ماده‌ی معدنی که در یک معدن وجود دارد و قابل استخراج است، به عنوان میزان ذخیره‌ی معدن تعریف می‌شود.

بدیهی است که میزان ذخیره‌ی معدن باید در حدی باشد که با فروش آن، هزینه‌های مربوط به استخراج به اضافه‌ی سود مناسب حاصل شود. به عبارت دیگر، استخراج معدن باید اقتصادی و مقرن به صرفه باشد.

- محدوده و ذخیره: مساحت و عمقی از محیط معدن که ماده‌ی معدنی در آن یافت شود.

- برآورد کیفیت ماده‌ی معدنی: از آنجا که خلوص ماده‌ی معدنی قابل استخراج مستقیماً در قیمت فروش، در نتیجه به سود حاصل از استخراج معدن ارتباط دارد، بنابراین، کیفیت ماده‌ی معدنی از موارد ارزیابی یک معدن به شمار می‌آید. براساس کیفیت و خلوص ماده‌ی معدنی (یا به عبارت دیگر، میزان و نوع ناخالصی‌های موجود در یک ماده‌ی معدنی) روش‌های تغییظ و کانه‌آرایی مواد معدنی تعیین می‌شود، که این موضوع نیز در هزینه‌ی تمام شده‌ی ماده‌ی معدنی تأثیر مستقیم دارد.

- عمق ذخیره معدن و نحوه‌ی معدن کاری: با توجه به عمق ذخیره‌ی یک ماده‌ی معدنی، نحوه‌ی معدن کاری معین و مشخص می‌شود. نحوه‌ی معدن کاری یک معدن با هزینه‌های معدن کاری

نسبت مستقیم دارد. پس از آنکه نوع معدن کاری مشخص شد، ماشین آلات مورد نیاز استخراج نیز تعیین می شود.

— ارزش تجاری و کاربردی ماده معدنی : برای اینکه یک ذخیره‌ی معدنی قابلیت استخراج داشته باشد، باید ماده‌ی معدنی استخراج شده از آن، ارزش تجاری و کاربردی موردنظر را دارا باشد.

— تعیین موارد مصرف ماده‌ی معدنی : ممکن است یک ماده‌ی معدنی بیش از یک مورد مصرف داشته باشد. در این صورت تعیین موارد کاربرد آن ماده معدنی بسیار مهم بوده، به نحوی که تعیین این موارد یکی از پارامترهای اساسی در ارزش و قیمت آن ماده معدنی است.

۳-۳- مراحل ارزیابی معادن کائولین

— تخمین ذخیره‌ی معدن^۱ : قبل از اینکه به ارزیابی دقیق معدن پرداخته شود و هزینه زیادی پرداخت گردد، لازم است که تخمین اولیه‌ای زده شود تا اطمینان ابتدایی از اقتصادی بودن استخراج معدن حاصل شود. برای این منظور گمانه‌زنی صورت می‌گیرد.

— گمانه‌زنی^۲ : استخراج مغزه‌هایی^۳ به منظور ارزیابی کیفیت ماده‌ی معدنی و عمق ذخیره معدن را گمانه‌زنی گویند.

پس از آنکه گمانه‌زده شد، بدون آن که ماده‌ی معدنی استخراج شده به هم خورده و مخلوط شود به ترتیب استخراج آن‌ها در جعبه‌های خاصی قرار گرفته و چیده می‌شوند، به‌طوری که ماده‌ی معدنی به دست آمده از این گمانه، نماینده و نشانگر ذخیره‌ی محدوده‌ی گمانه است.

برای اینکه ارزیابی معدن توسط مغزه‌های به‌دست آمده از گمانه دقیق باشد، باید مقدار کافی از کائولین برای تست و آزمایش کردن به دست آید. بدیهی است هر چه تعداد گمانه بیشتر باشد، ارزیابی معدن با دقت بیشتری انجام می‌پذیرد. نمونه‌گیری از گمانه‌ها، به صورت نمونه‌گیری تصادفی بهتر جواب می‌دهد. یعنی دقت ارزیابی در نمونه‌گیری تصادفی، بیشتر از هر نوع نمونه‌گیری است. در گمانه‌زنی، فاصله‌ی گمانه‌ها از اهمیت خاصی برخوردار است، معمولاً^۴ این فاصله در مراحل اولیه اکتشاف حدود ۲۴۰ متر است. وقتی که وجود کائولین در معدن قطعی شد، گمانه‌های حفر شده به هم نزدیک و نزدیک‌تر می‌شوند (حدود ۳۰ متر) تا توان یک نمودار کامل از بستر کائولین به دست آورد.

با روش‌های مختلفی گمانه‌ها را حفر می‌کنند. یکی از این روش‌ها، استفاده از حفاره‌ای حلزونی است. این وسیله به دلیل اینکه از به هم خوردن و مخلوط شدن طبقات مختلف کائولین حفر

شده جلوگیری می‌کند، از امتیاز خاصی برخوردار است.

پس از آنکه گمانه‌های مناسب زده شد، صورت وضعیت مغزه‌ها موسوم به جدول‌بندی معدن^۱ تهیه می‌شود. در صورت وضعیت مغزه‌ها، عوامل مختلف ارزیابی گمانه‌ها تعیین و درج می‌شود تا ارزیابی نهایی درباره‌ی معدن انجام گیرد. پس از گمانه‌زنی معمولاً^۲ از مطالعه‌ی مغزه‌ها نتایج ذیل در مورد زمین‌شناسی معدن استنتاج می‌شود:

الف – نمونه‌گیری و تعیین صورت وضعیت مغزه‌ها: عملیات گمانه‌زنی، به تهیه نمونه‌های مغزه‌ای بدون اینکه متفرق شده و به هم بخورند، کمک می‌کند. به نحوی که یک تصویر دقیق از نتایج زمین‌شناسی می‌تواند به دست آید. صورت وضعیت مغزه مستلزم ثبت تغییرات زمین‌شناسی درباره‌ی موارد زیر است:

مغزه‌ها براساس رنگ و بافت^۳ به تعدادی از رگه‌ها یا واحدها تقسیم می‌شوند. هر رگه یا واحد سپس به نمونه‌های دیگری برای آزمایش کردن و آنالیز تقسیم می‌شود.

ب – تست کردن و تعیین انواع مواد رسی و رسم مقاطع مختلف: در تکمیل کار آزمایش، هر رگه یا واحد کائولین براساس ویژگی‌های متداول و رایج به انواع مواد رسی مختلف تقسیم می‌شود.

در نهایت، اطلاعات به دست آمده از تهیه نمونه‌ها، برنامه‌ی استخراج و معدن‌کاری تهیه می‌شود، که برای تعیین برنامه‌ی تولید کائولین مورد استفاده قرار می‌گیرد.

۴-۳- انواع معادن کائولین

لازم است قبل از استخراج معدن، نوع آن معدن براساس اعمال روش‌های معدن‌کاری مشخص و معین شود. انواع معادن کائولین عبارتند از:

الف : معدنی که تعدادی از مواد معدنی مختلف در بستر باریکی بر روی هم قرار گرفته‌اند. استخراج این نوع معادن، به روش کنده‌کاری با دست و به وسیله‌ی بیل‌های مکانیکی یا پنوماتیکی^۴ انجام پذیرفته، سپس قطعات مواد به دست آمده از لایه‌های مختلف دسته‌بندی^۵ می‌شوند.

ب : معدنی که سطح مواد رُسی اکتشاف شده در آن یکنواخت است به وسیله‌ی ماشین حفار گودبرداری^۶ همراه با ماشین‌آلات حفاری (چون دراگ لاین^۷، شاول^۸، اسکیمیر^۹ و ...) و تجهیزات انتقال مواد معدنی همچون نوار نقاله و ... استخراج معدن صورت می‌پذیرد.

۱— Mine Charting

۲— Texture

۳— Pneumatic Spades

۴— Sort

۵— Excavator

۶— Dragline

۷— Shovel

۸— Skimmer

۵-۳- عوامل مؤثر بر روش‌های معدن‌کاری کائولین

با توجه به نوع معدن، روش‌های معدن‌کاری کائولین متفاوت خواهد بود. عوامل مؤثر بر تعیین روش معدن‌کاری عبارتند از:

الف - عمق ذخیره معدن: ذخیره‌ی ماده‌ی معدنی ممکن است در عمق زیاد یا کم موجود باشد، که این امر با روش گمانه‌زنی مشخص می‌شود.

ب - وسعت ذخیره‌ی معدن: مواد معدنی موجود در یک معدن می‌تواند دارای وسعت کمی باشد یا در یک محدوده و وسعت زیاد پخش شده و یافت شود.

در صورتی که معدن از ذخیره‌ی قابل ملاحظه‌ای برخوردار باشد، استخراج آن به صورت مکانیزه مطرح می‌شود و در این حالت باید به نظم و توزیع و تناسب^۱ مواد اولیه در معدن نیز توجه شود.

۶-۳- معدن‌کاری کائولین با عمق کم

اکثر معادن کائولین دارای عمق کم هستند. (مواد معدنی به حد کافی به سطح رویی معدن نزدیک هستند). استخراج کائولین از این معادن، با روش معدن‌کاری رویاز^۲ انجام می‌گیرد، (همانند روش معدن‌کاری در استخراج گچ و آهک).

این نوع معادن که فقط چند متر عمق دارند، می‌توانند توسط روش‌های زیر معدن‌کاری شوند:

الف - معدن‌کاری خشک^۳: در این روش معدن‌کاری که به صورت مکانیکی انجام می‌شود، ابتدا توسط حفاره‌ای مکانیکی مواد باطله‌ی روی معدن برداشته و جدا می‌شود. سپس توسط دستورالعملی که برای استخراج معدن از طرف کارشناسان ارائه می‌شود، عمل حفاری و برداشت مواد معدنی آغاز می‌شود. در بهره‌برداری از یک معدن، توجه به این نکته ضروری است که یک استخراج درست و با اصول صحیح معدن‌کاری نه تنها عمر مفید یک معدن را افزایش می‌دهد، بلکه از تخریب آن جلوگیری کرده و میزان برداشت مواد معدنی موردنظر از آن به مقدار زیادی صورت می‌پذیرد، همچنین از اختلاط مواد باطله با مواد معدنی موردنظر جلوگیری به عمل آمده، هزینه‌ی کانه‌آرایی مواد معدنی تقلیل می‌یابد. از این روشت که باید قبل از بهره‌برداری از هر معدنی، از نظرات کارشناسان استخراج و بهره‌برداری معدن درباره‌ی نحوه و چگونگی استخراج معدن بهره جست، زیرا که معادن ثروت ملی یک کشور محسوب شده و باید برای نسل‌های آینده

۱- Regularity

۲- Open - cast Mining

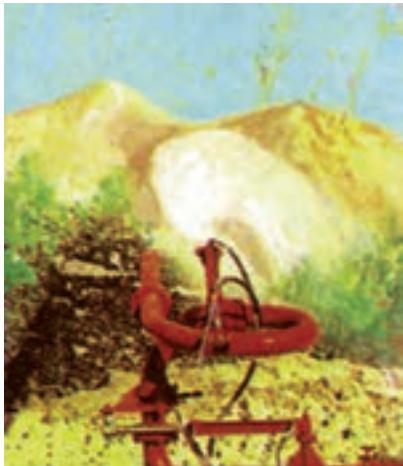
۳- به عنوان مثال معدن کائولین زنوز در اطراف شهر مرند در استان آذربایجان شرقی توسط معدن‌کاری خشک، استخراج و

بهره‌برداری می‌شود.

نیز به ارت برستند.

کلوخه‌هایی که از معدن توسعه حفاره‌های مکانیکی جدا می‌شود، خام (کانه‌آرایی نشده) بوده، توسعه کامیون و یا نوار نقاله‌های مناسب برای کانه‌آرایی به کارخانه کانه‌آرایی انتقال می‌یابد.

ب – معدن کاری با فشار آب^۱ : در این روش آب با قدرت بسیار زیاد^۲ مستقیماً به دیواره‌ی معدن پاشیده می‌شود، (شکل ۳-۱) محلول‌طی از آب و مواد معدنی به صورت سیلاپ به طرف مخازن و حوضچه‌هایی که برای این منظور تعییه شده است، روان می‌شود (شکل ۳-۲). در این هنگام، مواد درشت دانه ته‌نشین می‌شوند. مخازن و حوضچه‌ها به طور متناوب تخلیه گشته و تل‌های محروم‌طی شکل سفید رنگ در دورنمای معدن ایجاد می‌شود.

شکل ۳-۱- یک جت آب برای استخراج کائولین

۳-۷- معدن کاری کائولین با عمق زیاد

در بعضی از معادن کائولین^۳، که عمق زیادی دارند، برای استخراج کائولین گودال‌هایی حفر می‌کنند.

از هر گودال کanal‌هایی منشعب می‌شود (همانند روش معدن کاری در استخراج زغال‌سنگ)، و استخراج معدن به صورت زیرزمینی صورت می‌گیرد. مواد معدنی استخراج شده توسعه نوار نقاله‌های افقی و عمودی^۴ به روی زمین منتقل می‌شوند و از آنجا برای کانه‌آرایی به تأسیسات

۱- به عنوان مثال: این روش در معدن کاری ذخائر عظیم کورن وال انگلستان اعمال می‌شود.

۲- قدرت جت‌های آب، آنقدر بالاست که گرانیت هوازده شده ترد و شکننده را خرد کرده و می‌شکند.

۳- معادن کائولین زدیلت در چکسلواکی از این نوع معدن است.

شستشو می‌رسند.

شکل ۲-۳— دورنمایی از یک ذخیره کائولین

۳-۸- شستشوی کائولین

مواد اولیه سرامیکی به طور عام و کائولین به طور خاص به عنوان یک ماده معدنی، پس از استخراج دارای ناخالصی‌هایی هستند. این ناخالصی‌ها به نوعی خود در خواص بدنه‌های آماده‌سازی شده و خواص نهایی محصولات سرامیکی می‌توانند آثار سویی بر جای گذارند. بنابراین، لازم است این ناخالصی‌ها را از مواد اولیه سرامیکی، به ویژه کائولین جدا کرد.

«به کاهش ناخالصی‌های کائولین، شستشوی کائولین گفته می‌شود.»

۱-۸-۳— عوامل مؤثر بر شستشو: برای این‌که بتوان روش مناسبی برای جداسازی ناخالصی‌ها و آرایش کائولین جست‌وجو کرد، ضروری است که قبلًا عوامل مؤثر بر شستشوی کائولین شناسایی شده و مورد بحث قرار گیرد.

۱— توزیع ذرات کانی‌های موجود (مینرال‌ها): چون در شستشوی کائولین، هدف جداسازی ناخالصی‌هاست، لازم است ذرات ناخالصی در مقایسه با ذرات ریز کائولین ابعاد درشت‌تری داشته باشند. در غیر این صورت جداسازی ذرات ریز کائولین از ناخالصی‌هایی نظیر کوارتز مشکل است. به عنوان مثال در معدن زنوز، اندازه‌ی ذرات ناخالصی کوارتز، هم اندازه‌ی ذرات کائولین می‌باشد. در نتیجه این ماده‌ی اولیه، پس از شستشو به میزان قابل ملاحظه‌ای سیلیس

آزاد (کوارتز) به همراه دارد.

۲ - خاصیت جذب آب : چون با افزایش پلاستیسیته، تمایل به جذب آب در کائولین‌ها افزایش می‌یابد، میزان نفوذ آب به کلوخه‌ی کائولین خام زیاد بوده و می‌تواند به عنوان عامل جداسازی کائولین و انتخاب روش شستشو مؤثر باشد.

۳ - بافت و قابلیت تعليق در آب : ممکن است بافت کائولین به نحوی باشد که ناخالصی‌های آن در تماس با آب، آزاد شده و شستشوی آن به راحتی انجام شود در مواردی نیز بافت کائولین بسیار ریزدانه و متراکم است و در تماس با آب امکان جداشدن ناخالصی‌ها از ذرات کائولین ممکن نمی‌باشد. (مانند کائولین نشسته‌ی زنوز) که در این صورت باید به وسیله‌ی سنگ‌شکن خرد شده و سپس شستشو روی آن انجام شود.

۴ - کیفیت ماده‌ی معدنی

۵ - کاربردهای مختلف کائولین : با توجه به کاربردهای مختلف کائولین در صنایع سرامیک، لاستیک‌سازی، کاغذسازی و ... برای استفاده از روش شستشو تصمیم‌گیری می‌شود.

۶ - ویژگی نهایی محصول شسته : در صورت مطلوب بودن خواص‌نهایی محصول شسته، برای تأسیسات شستشو سرمایه‌گذاری می‌شود.

۷ - نوع ناخالصی‌های موجود در کائولین معدن کاری شده

۸-۳ - مراحل مختلف شستشوی کائولین به روش تو : مراحلی که در این قسمت از آن‌ها یاد می‌شود، در اکثر کارخانه‌های شستشوی کائولین مشترک بوده و به ترتیب زیر است:
- سنگ‌جوری : به منظور جداسازی آن دسته از ناخالصی‌های کائولین که با چشم و تجریبه‌ی نیروی انسانی قابل تشخیص هستند، کلوخه‌های سنگ معدنی کائولین خرد و شکسته شده و سپس تا جایی که ممکن است ناخالصی‌های غیرمتعارف از آن جدا می‌شود.

- تهیی سوسپانسیون از کائولین : این سوسپانسیون یا در حین استخراج به وسیله‌ی فشار پرقدرت آب در معدن کائولین رویا، یا پس از حفاری مکانیکی کائولن از معدن، با کمک همزن‌های دور بالا تهیه می‌شود. به منظور تهیه‌ی یک مخلوط یکنواخت با خواص یکسان از همزن‌های با ظرفیت بالا استفاده می‌شود.

لازم به توضیح است برای دست‌یابی به کائولین با دانه‌بندی‌های بسیار ریز و جداسازی بهتر دانه‌های ناخالصی سیلیس بهتر است با انتخاب دورهای بالای همزن به این مهم دست یابیم. زیرا سرعت بالای همزن و زمان طولانی تر باعث جداشدن بهتر ذرات بهم چسبیده‌ی ریز می‌شود.

- رسوب ناخالصی‌ها : تعدادی از ناخالصی‌ها مانند کوارتز و فلدسپار پتاویم، به‌خاطر داشتن چگالی بیشتر، در زمان کوتاه‌تری رسوب کرده و در ته مخازن جمع می‌شوند، در حالی که تعدادی از ناخالصی‌های دیگر نظری می‌کا، به جهت داشتن چگالی پایین بر سطح آب قرار گرفته و از

فرايند شستشو خارج می‌شوند.

— **تهنشین سازی کائولین**: برای افزایش غلظت دوغاب «بالا بدن میزان ذرات کائولین در دوغاب» لازم است که آب آن کم شده و به مقدار کائولین افروده شود. بنابراین با گذشت زمان، مقداری از کائولن‌ها از سطوح بالایی مخزن ذخیره به سمت کف مخازن رسوب کرده، به طوری که پس از گذشت مدت زمانی می‌توانیم آب تقریباً زلال بالای مخازن را به آرامی جدا کرده و دور بریزیم. با این روش، غلظت سوپرانسیون جدید به شدت افزایش می‌یابد.

برای تهنشینی کائولین از دو روش استفاده می‌کنند: اول روش تهنشین سازی به روش ثقلی، که در این روش ذرات کائولین به علت سنگینی که دارند تمایل به رسوب بیشتری داشته و به سمت ته مخزن حرکت می‌کنند. در روش دوم، با اضافه کردن بعضی از افزودنی‌ها (نظیر هیدروکسید کلسیم)، تهنشینی کائولین تسريع می‌شود.

— **فیلتر پرس**: برای کاهش درصد آب موجود در دوغاب و رسیدن به خمیر بدنه‌ی مناسب، با استفاده از آب‌گیری دستگاه فیلتر پرس می‌توانیم کیک‌های با درصد رطوبت‌های متغیر تهیه کنیم.

— **تهیه‌ی نودل^۱**: با توجه به هزینه‌های بالای حمل و نقل کیک و سختی استفاده برای مصرف کننده‌ها معمولاً کائولن موردنظر به صورت رشته‌هایی درمی‌آید که با افزایش سطح تماس با هوای گرم بتوانیم درصد رطوبت آن را سریع‌تر از حالت کیک (۲۰ تا ۲۲ درصد رطوبت) به رطوبت حدود ۸ تا ۱۲ درصد کاهش دهیم. لذا با استفاده از اکسیژن کردن، رشته‌هایی از کائولن تهیه می‌شود که پس از خشک کردن به صورت نقلی (نودل) درمی‌آید و پس از کیسه‌گیری به بازار مصرف منتقل می‌شود.^۲

— **۳—۸—روش‌های مختلف کانه‌آرایی کائولین**: در صنعت دو روش برای شستشوی کائولین متداول و رایج است:

- الف: روش قدیمی یا روش تر
- ب: روش جدید یا روش خشک

هر یک از روش‌های کانه‌آرایی کائولین، مزايا، معایب و محدودیت‌های خاص خود را دارند.

با توجه به نوع معادن و هزینه‌های اقتصادی تولید، یکی از روش‌ها برای کانه‌آرایی کائولن بررسی و انتخاب می‌شود. لازم به یادآوری است که ناخالصی‌های ماده‌ی معدنی کائولین کانه‌آرایی نشده، عمدتاً از سیلیس با دانه بندی‌های مختلف و میکائی دانه‌ریز می‌باشد که هدف از کانه‌آرایی کاهش درصد این ناخالصی‌ها می‌باشد.

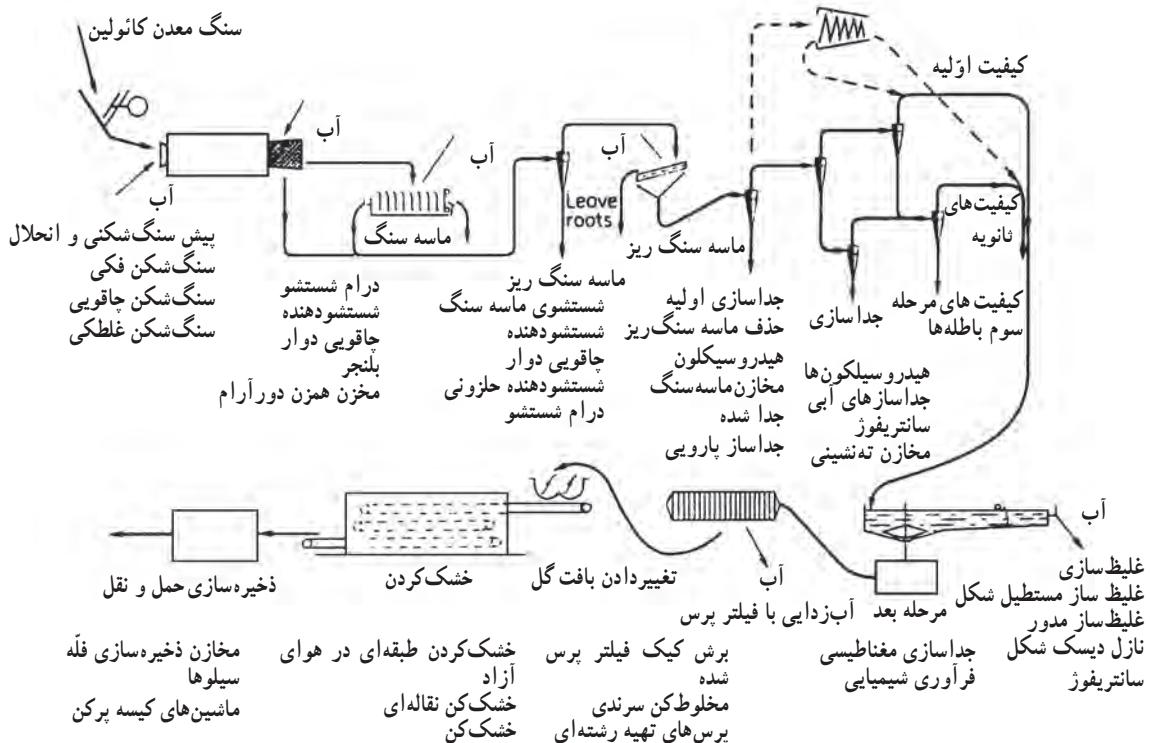
۱— Noddeled

۲— البته کائولین را به شکل پودر نیز تهیه می‌کنند.

۳-۹ شستشوی کائولین به روش تر

پس از باطله برداری و رسیدن به ماده‌ی معدنی کائولین، آب با فشار زیاد به روی مواد اولیه پاشیده می‌شود. فشار آب طوری است که سنگ کائولین را خرد می‌کند. برای سهولت در انتقال مواد اولیه که به صورت سوسپانسیون درآمده است، دیواره‌های معدن را به صورت شبیدار درمی‌آورند. در این صورت سوسپانسیون کائولین به طرف حوضچه‌ها و مخازنی که در پایین ترین نقطه‌ی معدن تعییه شده است، هدایت می‌شود و دانه‌های کائولین تهشین می‌شوند. سپس مخازن و حوضچه‌ها به طور متناوب از این مواد تخلیه می‌شوند. دوغاب کائولین که هم‌اکنون دارای خلوص بالاتر بوده و محتوی مینرال‌های رُسی (عمدتاً کائولینیت) و ذرات ناخالصی ریز است، به مراحل بعدی تصفیه، پمپ می‌شوند. دوغاب به دست آمده از میان کانال‌های بلند عبور می‌کند و در آن‌ها ذرات دانه درشت (عمدتاً کوارتز) و میکا، فلذسپارها، و کائولینیت با توجه به دانه‌بندی و سرعت رسوب تهشین می‌شوند. در بعضی از کارخانه‌ها، دوغاب از روی حوضچه‌ها به سرندهای درشت داخل کلاسیفایرها پمپ می‌شود که در این مرحله، مواد براساس دانه‌بندی جداسازی می‌شوند. شکلِ صفحه‌ای و ریزبودن کریستال کائولینیت مانع از تهشین شدن سریع آن می‌شود و این موضوع باعث سریز شدن کائولینیت از روی مخازن خواهد شد. این در حالی است که کانی‌های درشت‌تر و سنگین‌تر از دوغاب حذف شده‌اند. سوسپانسیون مواد رسی سریز شده (که حدود ۲٪ ذرات جامد دارد) به طرف مخازن تهشین سازی^۱ هدایت می‌شود. در این مخازن، پس از گذشت زمان و جداشدن آب، آب بالای مخازن تخلیه می‌شود، بنابراین وقتی که سوسپانسیون غلیظ‌تر شد (در حدود ۱۰٪ ذرات جامد به همراه داشت) برای آبرزایی بیشتر، فیلتر پرس می‌شود.

کائولین‌های به دست آمده از گودال‌های مختلف که برای معدن کاری و کاهنآرایی کائولین حفر شده‌اند، دارای خواص و ویژگی‌های متفاوتی هستند. برای این منظور، کائولین، به دست آمده از چاله‌ها و گودال‌های مختلف با هم مخلوط می‌شوند. هم‌اکنون تمام مراحل این عملیات به صورت مکانیزه انجام می‌شود (شکل ۳-۳).

شکل ۳-۳- شستشوی کائولین به روش تر

برای آهن‌گیری به کمک مگنت معمولاً دوغاب از مسیرهایی عبور داده می‌شود. آهنربای این جداکننده‌ها دارای سطح موجودار و یا دارای مجاری شبکه‌ای بوده که دوغاب از میان آن‌ها عبور می‌کند. به نحوی که ذرات آهن در تماس با دیوارهای شیار قرار گرفته و جذب آهنربا می‌شود. نوع بسیار متداول جداکننده‌های دوغاب مواد به صورت یک استوانه بوده و به صورت یکی از سه مدل زیر ساخته می‌شوند:

- حرکت دوغاب بر اثر نیروی وزن دوغاب.

- حرکت دوغاب تحت نیروی پمپ از پایین به طرف بالا.

- حرکت دوغاب از میان یک لوله با تماس کامل بین دوغاب و مغناطیس.

در این روش‌ها، دوغاب از میان یک صفحه مشبک الکترومغناطیس شونده که چشم‌های آن به اندازه‌ی کافی ریز است، عبور کرده و ذرات مغناطیسی به طرف آهرباها جذب و از دوغاب حذف

می‌شوند (شکل ۴-۳).

شکل ۴-۳-۴- چند نمونه از شبکه‌ی فیلترهای مغناطیسی برای زدودن و جذب آهن از مواد اولیه سرامیکی (این شبکه‌ها می‌توانند آهن‌رباهای دائمی باشند یا موقت)

اخيراً تمایل نشان داده شده است که از آهن‌رباهای دائم به جای الکترومغناطیس‌ها استفاده شود. این آهن‌رباهای دائم از آلیاژهای نیکل، آلومینیم، کبالت، مس و آهن به نام‌های آنیکو، آلكوماکس ساخته شده‌اند که می‌توانند مغناطیس‌های مطمئن و قوی ایجاد کنند.

آب و هوا بر روی سولفیدهای آهن اثر می‌کنند و سولفات‌های محلول تشکیل می‌دهند. هوازدگی یا اثر آب داغ باعث این امر می‌شوند، اما باید این عمل برای مدت زمان کافی ادامه یابد تا سولفات‌های آهن به صورت نمک‌های محلول به دست آید. سولفات‌های آهن به عنوان فلوکوله کننده عمل می‌کنند که بسیار مضطرر از سولفیدهای آهن اولیه که در ابتدا بوده است، تأثیر می‌کنند. تمام ناخالصی‌های آهن نمی‌توانند با روش‌های گفته شده حذف شوند. بنابراین، تعدادی از روش‌های شیمیایی برای حذف آهن پیشنهاد شده است، اما اقتصادی بودن آن‌ها برای کاربردهای صنعتی اثبات نشده است.

۱-۹-۳-۶- معایب شستشوی کائولین به روش تر :

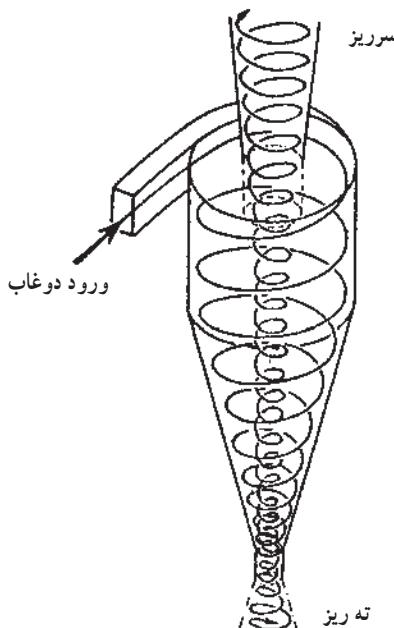
- طولانی بودن مسیر کانال‌های تهشیین سازی
- نیاز به فضای زیاد
- زمان طولانی برای تهشیین سازی
- نیروی کار زیاد (بالا بودن هزینه‌ی کارگری)
- هدر رفتن مقدار قابل توجهی کائولین

۱۰-۳- جداسازی با هیدروسیکلون

اساس جداسازی ناچالصی‌ها از کائولین، تهشین شدن ذرات دانه درشت از دوغاب است.

در صورتی که سرعت بیشتری برای جداسازی مدنظر باشد و یا ذرات ریز دانه‌تری (با اندازه‌ی ۱۵۰ میکرون) جداسازی شود، می‌توان با کمک نیروی گردی از مرکز در دستگاه‌های هیدروسیکلون به این هدف رسید.

دستگاه هیدروسیکلون از یک سانتریفیوژ لوله‌ای و یک بدنه‌ی استوانه‌ای تشکیل شده است، به نحوی که سوسپانسیون کائولین در داخل آن به حالت چرخشی درمی‌آید. حرکت چرخشی کائولین به وسیله‌ی تغذیه و ورود زاویدار سوسپانسیون کائولین که تحت فشار است، به وجود می‌آید (شکل ۳-۵).

شکل ۳-۵- یک نمونه هیدروسیکلون

مواد درشت‌تر به خاطر وجود نیروی گردی از مرکز به طرف دیواره‌ی هیدروسیکلون حرکت کرده و از آن‌جا به طرف پایین دستگاه هدایت شده و سپس ته ریز و از دستگاه خارج می‌شود. مواد دانه‌ریزتر در مرکز سوسپانسیون در حال چرخش قرار می‌گیرد و از طریق مرکز دستگاه به طرف بالا آمده، سریز شده و به صورت مواد رسی با خلوص بالا از هیدروسیکلون خارج می‌شود.

برای مصارف سرامیکی و برای رسیدن به اندازه‌ی ذرات حدود ۳۰ میکرون عملیات هیدروسیکلون ادامه یافته به طوری که محصول این مرحله از عملیات (عملیات خالص‌تر کردن)، کائولینی با حدود ۹۵٪ مواد رسی یا بیشتر خواهد بود.

برای مصارف کاغذسازی، عملیات هیدروسیکلونی دیگری برای اندازه‌ی ذرات حدود ۱۵ میکرونی انجام می‌شود. کوچک‌ترین اندازه جداسازی در هیدروسیکلون در حدود ۵ میکرون است. به طوری که محصول تولیدی در این مرحله ریزتر و رنگ سفید و خلوص بیشتری دارد. در ادامه‌ی فرایند شستشو، کاهش آب توسط تهشیینی یا فیلتر پرس کردن، و سپس اکسیروزن (رشته رشته کردن کائولین) و در نهایت کاهش رطوبت صورت می‌پذیرد. محصول تولیدی، با خلوص مناسب دارای خواص موردنظر، همچون سفید پخت بودن، پلاستیسیته‌ی بالا، دیرگذازی و ... است.

۱۱-۳- فرآوری کائولین به روش خشک

پس از حفر معدن، قطعات ابتدا سنگ شکنی می‌شوند، زیرا کائولینی که بسیار دانه‌ریز بوده و دارای بافت متراکم است و تنها در تماس با آب باز نمی‌شود به فرایند سنگ‌شکنی و آسیاکردن بیشتری نیاز دارد.

آسیا کردن ماده‌ی معدنی از یک طرف هزینه‌ی عملیات فرآوری را افزایش داده و از طرف دیگر باعث خردشدن بخشی از ناخالصی‌ها می‌شود. در نتیجه این قبیل ناخالصی‌ها نیز همراه محصول آرایش یافته‌ی کائولین باقی مانده و کیفیت آن را کاهش می‌دهند.

مراحل مختلف فرآوری کائولین به روش خشک :

— سنگ جوری : در گذشته روش سنگ جوری دستی که شامل انتخاب و جدا کردن قطعات نسبتاً دانه درشت ناخالصی‌های کائولین (در حد بزرگتر از چند سانتی‌متر) روی نوار نقاله است توسط تعدادی کارگر انجام می‌گرفت. ولی به علت هزینه زیاد و سرعت پایین سنگ جوری، امروزه در بسیاری از نقاط منسوج شده و جای خود را به روش‌های پیشرفته‌تر داده است.

— سرنده کردن : با توجه به قابلیت خردشدن بیشتر کائولین نسبت به اکثر ناخالصی‌های همراه آن، در صورتی که ابعاد ناخالصی‌ها پس از جداسازی کائولین، بزرگ‌تر از چند میلی‌متر باشد، می‌توان آن‌ها را به کمک سرنده از کائولین جدا کرد. در نتیجه‌ی سرنده کردن ناخالصی‌هایی از قبیل قطعات فلزی و چوب، قطعات دستگاه خردکننده‌ی شکسته شده در داخل آسیا و غیره از کائولین جدا می‌شوند.

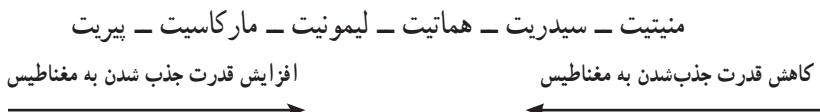
— پودر کردن : با توجه به وجود رطوبت نسبی (کمتر از ۱۰ درصد) به جهت جلوگیری از چسبیدن کلوخه‌های فرآوری شده به فک‌های سنگ شکن و یا جداره‌ی بال میل، معمولاً رطوبت

خاک را ابتدا کاهش داده و سپس فرآیند پودر کردن انجام می‌گیرد. پس از فرآیند پودر کردن با کمک جدا کننده‌های هوایی^۱، پودر دانه‌بندی شده جمع آوری و بسته‌بندی می‌شود.

۱۲—۳—کاهش آهن و ترکیبات آن در کائولین

همان‌گونه که در فصل دوم اشاره شد، وجود Fe و ترکیبات آن، مشکلات و آثار سویی در بدنه‌های سرامیکی ایجاد می‌کند. و نیز اشاره شد که Fe و ترکیبات آن به چه شکل و صورت‌هایی ممکن است در بدنه سرامیکی وجود داشته باشد. در این قسمت روش‌های مختلف حذف آهن و ترکیبات آن را که به اشکال گوناگون وجود دارد، یادآور می‌شویم:

آهن آزاد و بعضی از مینرال‌های آهن می‌تواند جذب آهربا شده و حذف شود. به طور مثال تعدادی از مینرال‌های آهن را بر حسب قدرت جذب شدن به مغناطیس، به ترتیب زیر چنین مرتب کرده است:

لذا مینرال‌های همانند پیریت و مارکاسیت به آسانی به وسیله‌ی متدهای مغناطیسی جدا نمی‌شوند.

در صورتی که مواد رسی از محل استخراج به وسیله‌ی نوار نقاله تا محل کارخانه منتقل شود، جدا کننده‌ی مغناطیسی به شکل صفحه‌ی مدور^۲، یا نوار نقاله‌ی مغناطیس شده (که مغناطیس در بالای نوار قرار دارد^۳) می‌تواند در سیستم نصب شود.

یک پولی مغناطیس شده با مشخصات زیر: قطر ۶۱cm، طول رویه ۹۹cm، قابلیت جدا کردن $۱۹۸\text{m}^3/\text{h}$ و مصرف انرژی $۰.۲/\text{kW}$.

در صورتی که ماده‌ی رسی دارای دانه‌های بزرگتر و سخت‌تری از ترکیبات غیر مغناطیسی آهن باشد با کمک سنگ‌جوری محصولات معدن کاری شده قادر خواهیم بود مقدار ناخالصی آهن را کاهش دهیم.

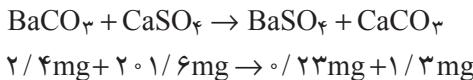
۱—Air Classifiers: اصول کار جدا کننده‌های هوایی به قرار زیر است: عمل جداسازی ذرات مختلف به وسیله‌ی رسوب دادن مواد توسط هوا به جای آب صورت می‌پذیرد.

۱۳-۳- کاهش نمک‌های محلول

آن دسته از مواد اولیه‌ای که به روش تر و با هم زدن، مخلوط کردن و سپس فیلتر پرس کردن آماده‌سازی می‌شوند، مقدار زیادی از نمک‌های محلول نامطلوب و ناخواسته را از دست می‌دهند. اما اگر مواد اولیه یا حتی بدنه‌های موردنظر آماده‌سازی نشوند، یکی از کارهای ممکن، رسوب بعضی از نمک‌های محلول با کمک کربنات باریم در دوغاب در حال آماده‌سازی می‌باشد. خوشبختانه کربنات باریم هم ارزان قیمت بوده و هم به فراوانی در دسترس می‌باشد.

کربنات باریم (BaCO_3) با سولفات‌های محلول (CaSO_4) واکنش کرده و سولفات باریم (BaSO_4) بسیار نامحلول و مقدار کمی کربنات‌های محلول (CaCO_3) تشکیل می‌دهد. با توجه به این که کربنات باریم در دوغاب‌های سرامیکی تقریباً نامحلول است، لذا استفاده‌ی بیش از حد آن مشکلی را ایجاد نخواهد کرد. (درصد مجاز مصرف ۰٪ تا ۵٪ می‌باشد).

واکنش سولفات کلسیم و نمک‌های محلول در 100 ml آب در دمای 18°C به شرح زیر است:

واکنش فوق به علت انحلال کم کربنات باریم، نسبتاً آهسته است. بنابراین معمولاً زمان‌های طولانی، به مدت چند روز، نیاز است تا فرآیند نسبی واکنش تکمیل شود. واکنش فوق با بودرهایی که با روش‌های شیمیایی فرآوری شده و دارای ذرات میکروونی زیادی می‌باشند، سریعتر از وقتی است که کانی فقط آسیا شده باشد.

کربنات باریم با دانه‌بندی ریزنتر، سرعت انجام واکنش را افزایش داده و در عین حال مقدار کمی از آن اثر گذارتر از مقدار برابر با دانه بندی درشت‌تر کربنات باریم است. حلایت آن می‌تواند بعداً با افزودن اسید کربنیک اضافه شود، به ویژه اگر حلایت اسید کربنیک در حضور اسید‌هیومیک بیشتر شده باشد. این امولسیون با شدت واکنش کنندگی بالا می‌تواند با اختلاط آب در مخازن و همنزه‌های مناسب افروده شود.

۱۴-۳- معدن‌کاری بال کلی‌ها

با توجه به اینکه نحوه تشكیل و منشأ رسی‌های ثانویه نظیر بال کلی‌ها در مقایسه با کائولین‌های اولیه بسیار متفاوت است، انتظار می‌رود استخراج و نحوه معدن‌کاری آن‌ها نیز متفاوت باشد. در دوران مختلف زمین‌شناسی، بعضی از کائولین‌ها به وسیله‌ی باران‌های سیل آسا شسته شده و به مکان‌های دیگر منتقل شده‌اند. در این صورت، لایه نازکی از مواد رسی که به بال کلی موسوم است، تشكیل شده است و علت نام‌گذاری این ماده به این نام، معدن‌کاری این ماده به شکل

بُرش آن‌ها به مکعب‌های رُسی بزرگ است.

ارزیابی معادن بال کلی و کائولین‌های ثانویه، شبیه کائولین‌های اولیه است. به عبارت دیگر با حفر مغزه‌ها (گمانهزنی) و آزمون محتويات آن‌ها معادن بال کلی و کائولین‌های ثانویه ارزیابی می‌شود. برای صرفه‌جویی اقتصادی، ممکن است به جای گمانهزنی، سوراخ‌ها و گودال‌هایی در باطله‌ی معدن و بر روی رگه‌های رسی زده شود.

در ارزیابی معادن بال کلی و کائولین‌های ثانویه، به علت نحوه‌ی تشکیل آن‌ها، و در دسترس بودن ماده‌ی معدنی در لایه‌های سطحی، روش‌های ژئوفیزیکی و فتوگرافی که درباره‌ی کائولین‌های اولیه اعمال می‌شود، کمتر مورد استفاده واقع می‌شود. به طوری که بال کلی‌ها عمدتاً به روش معدن‌کاری روباز و یا روش تونلی استخراج می‌شوند.

در معدن‌کاری بال کلی‌ها، ابتدا باطله‌ی روی معدن به وسیله‌ی بولدوزر و انواع لودرها کnar زده می‌شود. حفاری روباز بال کلی‌ها با روشی شبیه شخم‌زدن زمین‌های کشاورزی انجام می‌شود. پس از آنکه بال کلی‌ها حفاری شدند، توسط کامیون یا نوار نقاله برای عملیات بعدی به محل کارخانه منتقل می‌شوند.

حفاری به روش تونلی یا زیرزمینی معمولاً به وسیله‌ی چکش‌های بادی (ابزارهای پنوماتیکی) صورت می‌گیرد.

۱۵-۳- کانه آرایی بال کلی‌ها

در فصل دوم درباره‌ی ناخالصی‌های بال کلی‌ها بحث به میان آمد. جداسازی و بهبود کیفیت بال کلی‌ها با کمک سنگ جوری‌دستی انجام شده، در ضمن هوazardگی عملیاتی است که بر روی اغلب بال کلی‌ها پس از استخراج از معدن انجام می‌پذیرد. این عملیات به ویژه برای مواد رسی بسیار سخت که شکستن آن‌ها مشکل است، صورت می‌پذیرد. به طوری که یک ماده‌ی رسی به منظور هوazardگی، برای مدت چند ماه، در معرض هوا قرار می‌گیرد.^۱

هوazardگی باعث بهبود خاصیت کارپذیری، پلاستی‌سیته و حتی رنگ پس از پخت می‌شود. تأثیر هوazardگی بر روی رسی‌ها همانند تأثیر هوا بر روی خاک باع یا باغچه است. به گونه‌ای که خاک باع یا باغچه پس از شخم‌زدن در پاییز در معرض یخ‌زدن زمستانی قرار گرفته و در بهار به راحتی می‌شکنند.

هر نوع عملیات شیمیایی بر روی بال کلی‌ها، هزینه‌ی بسیار زیادی را دربر دارد. مثلاً جهت کاهش آهن موجود در خاک بال کلی از اسید ضعیف و رقیق شده استفاده می‌گردد که هزینه‌ی

۱- بعضی از مواد رسی اسکالتلندی به مدت سه سال در معرض هوا قرار می‌گیرند.

اقتصادی آن بسیار بالا می باشد. بسیاری از ناخالصی های آهن موجود در بال کلی ها، غیر مغناطیسی هستند، بنابراین با آهربای جذب نمی شوند.

۱-۱۵-۳- هوازدگی^۱ : هوازدگی شامل انبار کردن (انباشت) برخی از مواد رسی خام (فرآوری نشده) در محیط های روباز و در معرض باران، یخ زدن، هوا و آفتاب قرار گرفتن است.

معمولًاً این عمل برای چند هفته یا چند ماه انجام می پذیرد. هوازدگی هم در تابستان می تواند انجام شود (هوازدگی تابستانی) و هم در فصل زمستان (هوازدگی زمستانی) می تواند صورت گیرد. اما به هر حال هوازدگی برای چندین سال نیز می تواند صورت پذیرد.

کار کردن با بعضی از مواد رسی تازه استخراج شده از معدن که معمولًاً به صورت کلوخه های سفت هستند، بسیار مشکل است. پدیده هی هوازدگی در کارپذیری بهبود هایی ایجاد می کند که به وسیله هی روش ها و عوامل مکانیکی نمی توان به سرعت به آن دست یافت.

کلوخه های استخراج شده با ابعاد متوسط به ارتفاع حدودی ۴۵ تا ۷۵ سانتی متر که می شوند و اگر لازم باشد، بر روی آن ها آب ریخته می شود، ولی نباید آن قدر آب ریخته شود که باعث تراکم کهنه (عدم نفوذ آب) شود (به اصطلاح کهنه آب گرفته شود^۲). فصل زمستان، آبی که در خلل و فرج مواد رسی نفوذ کرده، پس از یخ زدن منبسط می شود (انبساط غیرعادی آب)، و این انبساط باعث شکستن کلوخه ها می شود.

هوازدگی زمستانی به ویژه برای رسی نسوز سخت (فایر کلی) و مواد رسی با پلاستی سیته هی بالا، مفید است.

هوازدگی تابستانی برای مواد رسی با پلاستی سیته هی کم مفید است. در هوازدگی تابستانی، ماده هی رسمی خشک می شود. در نتیجه انقباض یافته و ترک بر می دارد و شکست تدریجی در آن اتفاق می افتد.

هوازدگی با شکستن و تبدیل مواد رسی به ذرات کوچک تر باعث تقویت و بهبود پلاستی سیته هی آن ها می شود.

زیرا پلاستی سیته ارتباط مستقیم با ریزدانه بودن دارد. لازم به توضیح است خواص دیگری از مواد رسی نیز تحت تأثیر هوازدگی قرار می گیرد.

این پدیده ها (به خصوص پدیده هی هوازدگی تابستانی) آهسته اتفاق می افتد و توسط هیچ روش خردایش مکانیکی شبیه سازی نمی شود.

۱- Weathering (هوازدگی) : از درس مواد اولیه به یاد دارید که در طی میلیون ها سال تأثیر آب و هوا و عوامل جویی، کانی های فلزسپاردار به کانی های کاولین تبدیل شده اند، که این پدیده را نیز هوازدگی گویند. در این درس به مفهوم دیگری از «هوازدگی» می پردازیم.

مواد آلی به کمک باکتری‌ها پوسیده شده و در اثر این فرایند پلاستیسیته‌ی خاک افزایش می‌یابد. هم‌چنین زدودن و خارج ساختن کربنات‌های آهن و کلسیم با باران‌های اسیدی ($H_2O + CO_2$) و اسیدهایومیک و نیز انحلال سولفات‌ها که ناشی از اکسیداسیون سولفیدها هستند، رخ می‌دهد. به علت این که سولفات‌ها به صورت واسطه تشکیل می‌شوند، هوازدگی مواد رسانی باید در مدت زمان طولانی صورت پذیرد زیرا وجود آن‌ها باعث شوره‌زنی، بی‌رنگ کردن و جلوگیری از ایجاد پدیده‌ی دفلوکولاسیون در دوغاب است. در صورتی که ماده‌ی رسی به خوبی هوازده شود، رنگ پس از پخت آن بهبود نسبی می‌یابد.

هوازدگی با افزایش دمای محیط بهبود می‌یابد. زیرا افزایش دما سرعت واکنش شیمیایی را زیاد می‌کند. به طوری که این اثر در مناطق آب و هوایی گرم، کاملاً مشهود است.

۱۶-۳- معدن‌کاری و کانه‌آرایی فلدسپارها

feldsparها نیز همچون سیلیس با روش معدن‌کاری روبرو باز استخراج می‌شوند. feldsparهای مورد مصرف در صنعت سرامیک اغلب به صورت کلوخه^۱ تهیه می‌شوند. در ضمن برای دست‌یابی به feldsparهایی با کیفیت بالاتر معمولاً سنگ جوری لازم می‌باشد.

ذخایر وسیع پگماتیت^۲ در جهان^۳ برای تهیه انواع feldsparها مورد استفاده قرار می‌گیرند و به وسیله‌ی روش فلوتاسیون کانه‌آرایی و تولید می‌شوند.

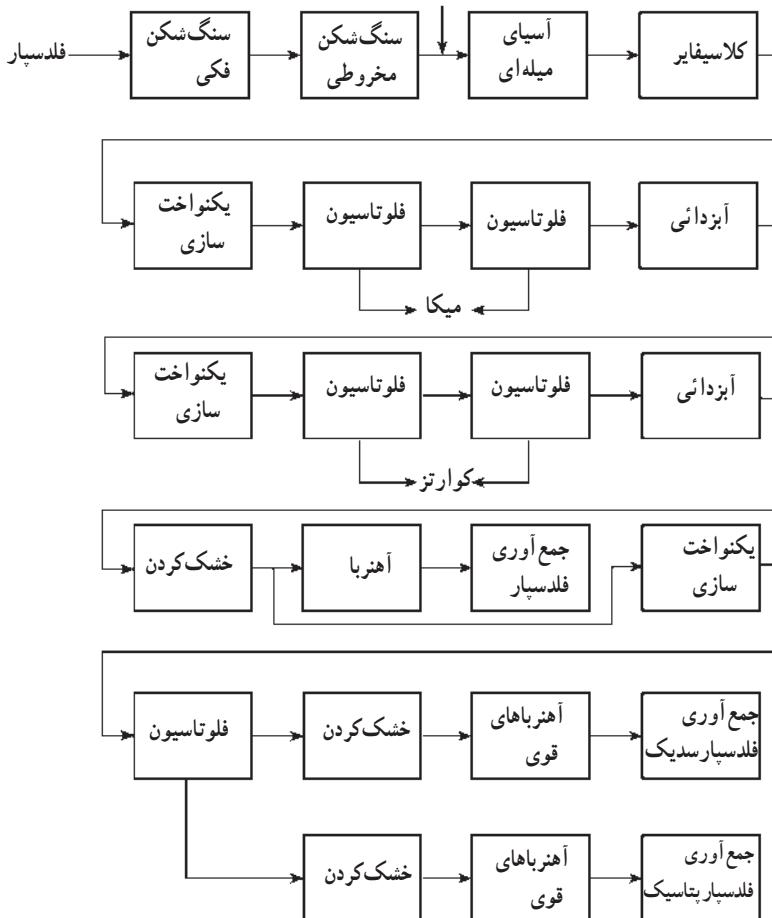
اولین مرحله در کانه‌آرایی feldsparها، خرد کردن و سپس سنگ جوری آن‌ها می‌باشد. سپس با کمک آسیاکردن، دانه‌بندی feldspar به اندازه‌ی موردنظر رسیده و کانه‌آرایی با فلوتاسیون پی‌گیری می‌شود. اولین مرحله‌ی فلوتاسیون، شناورسازی میکا است، به نحوی که بخشی از ناخالصی‌های آهن‌دار همراه میکا به روی سطح آمده، در حالی که feldspar و سیلیس به طرف پایین حرکت می‌کند. این مواد (feldspar و سیلیس) به مجموعه‌ای از مخازن آماده‌سازی^۴ هدایت می‌شوند. در این مخازن، افزودنی‌هایی که برای جداسازی آن‌ها لازم است، افزوده می‌شود. پس از اضافه کردن افزودنی‌ها، سیلیس به طرف پایین مخازن حرکت کرده در حالی که feldspar شناور شناور می‌شود. در بعضی از کارخانه‌ها، مجدداً feldsparهای پتاسیک و سدیک به وسیله‌ی فلوتاسیون از هم جدا می‌شوند. لازم به یادآوری است که با روش فلوتاسیون محصولی با کیفیت بالاتر نسبت به کلوخه‌های به دست آمده از معدن حاصل می‌شود (شکل ۳-۶).

۱- Lump

۲- ترکیب‌های feldspar و کوارتز که معمولاً با ناخالصی میکا همراه است به پگماتیت Pegmatite معروف است.

۳- ذخایر وسیع پگماتیت علی‌الخصوص در اسکاندیناوی وجود دارد.

۴- Conditioning Tanks

شکل ۶-۳- کانه آرایی و شستشوی فلدسیارها از طریق فلو تاسیون

۱۷-۳- معدن کاری و کانه آرایی سپلیس

کریستال‌های سیلیس^۱ به صورت رگه‌های مجزا در سنگ‌های اوپله^۲ یا به صورت دانه‌های مجمع در بین دیگر مینeral‌ها پیدا می‌شوند. سیلیس همچنین به صورت رسوبی به شکل ماسه یا سنگ ماسه^۳ و یا کوارتزیت^۴ وجود دارد.

_ Rock Quartz

Y Primary Rocks

۳- سنگ ماسه (Sandstone) وقتی که دانه‌های ماسه به وسیله سیلیکای ریز دانه یا دیگر مواد به یکدیگر چسبیده (سمنت) شده

۴- Quartzite (کوارتیت): از ماسه سنگ به وسیله عملیات متامورفسیس تشکیل شده است. (متامورفسیس: اثر توأم گرما

و فشار)

معدن کاری انواع کوارتزیت، به وسیله‌ی روش‌های معمول و متداول استخراج، اعمال می‌شود. روش معدن کاری روباز برای کوارتزهای صخره‌ای به کار می‌رود. معمولاً^۱ به طور مقدماتی، معدن تحت عملیات آتشباری قرار می‌گیرد.

فلینت^۲ معمولاً^۲ به شکل قلوه سنگ در کنار دریا و رودخانه پیدا می‌شود و به وسیله‌ی دست سنگ‌جوری شده و طبقه‌بندی می‌شوند.

ماسه‌های کوارتزی در معرض عملیات خردایش و سایش برای حذف آلودگی‌ها و مواد زائد قرار می‌گیرند. کانه‌آرایی به روش فلوتاسیون برای دست‌یابی به سیلیس با خلوص بالا برای محصولات سفید پخت لازم و ضروری است.

در روش فلوتاسیون یک نوع کانی با یک عامل آب‌گریز (هیدروفوییک)^۳ پوشش داده می‌شود. سپس مینرال به طور انتخابی به حباب‌های هوا چسبیده و همراه آن به طرف سطح بالا حمل و رانده می‌شود. کانی‌ها با عوامل کفساز تماس پیدا کرده از ته محفظه‌ی فلوتاسیون به طرف بالا حرکت می‌کند، ذرات کانی آب‌گریز در داخل کفی که از حباب‌ها به دست می‌آید، جمع می‌شوند. این کف‌ها به طور مدام به وسیله‌ی پاروهایی کف‌گیری می‌شوند.

انواع سیلیس مورد استفاده در صنعت سرامیک تقریباً ۱۰۰٪ سیلیکا هستند. ناخالصی‌هایی همچون اکسید فریک (اکسید آهن III) و اکسید آلمینیم معمولاً^۴ تا حدود ۱٪ وجود دارند.

۱— Flint (فلینت) : از کرستال‌های بی‌نهایت کوچک کوارتز که به وسیله‌ی مولکول‌های آب به یکدیگر پیوند داده شده‌اند، تشکیل شده است.

سوالات

- ۱- خطرات زیست محیطی و احدهای صنعتی سرامیک کدام هستند؟
- ۲- چه عواملی بر ارزیابی معادن کائولین مؤثر هستند؟
- ۳- انواع معادن کائولین کدام هستند؟
- ۴- معادن کائولین بیشتر با آب معدن کاری می‌شوند یا به صورت خشک؛ چرا؟
- ۵- مفهوم کانه‌آرایی کائولین چیست؟
- ۶- مزایای کانه‌آرایی کائولین به روش تر نسبت به روش خشک چیست؟
- ۷- چه مینرال‌هایی توسط هیدروسیکلون از کائولین جداسازی می‌شوند؟
- ۸- چه شکل‌هایی از آهن می‌توانند توسط آهنربا از مواد اولیه سرامیکی جدا شوند؟
- ۹- انواع روش‌های مختلف استفاده شده در جداکننده‌های مغناطیسی را نام ببرید.
- ۱۰- بالکلی‌ها به روش خشک معدن کاری می‌شوند یا تر؛ چرا؟
- ۱۱- چه نوع عملیاتی برای کانه‌آرایی بالکلی‌ها به کار می‌رود؟
- ۱۲- هوازدگی چیست و اثرات آن بر کیفیت رسی‌ها را توضیح دهید.